

Въ разказване-то занимателность-та ны задър-
жива въ едно сумнигѣло и чайно състояние, кое-то
ны прави желаніе да достигнемъ развясж-тъ. Бла-
госклонность-та, коѣ-то угаждеме, може да бѣде
много или малко жива, спорѣдъ както и прѣдмѣтъ-тъ
е много или малко важенъ, и спорѣдъ списатели
кой-то бѣва малко, или много способенъ.

Вѣроятность-та дава на разказване-то единъ
цѣль, а занимателность-та му дава едно удоволствіе
и го поставя привлекателно.

У. ЗА РАЗНЫ-ТЫ ВИДОВЕ НА РАСКА- ЗВАНІЕ-ТО

Има четири видове разказване: *историческо,*
баснословно или поетическо, забавително и рито-
рическо.

Разказване *историческо* е точно-то и вѣ-
роятно изложеніе на едно происшествіе; сир. сичко-
то това происшествіе е изложено тъй както си е, безъ
да ся увеличи или смали; зашто друго-яче то не е
нищо точно, нищо вѣроятно. Прочее истина-та е
сичко-то намѣреніе на историческо-то разказване.
То трѣбва да казва до край сичкж-тъ истинж, да на-
значава вѣща-та съ съвѣсть, и да разсжда нѣща-
та право.

Историческо разказване може да ся украся-
ва, ако прѣдмѣтъ-тъ объема украшенія. Слогъ-тъ му
трѣбва да бѣде тѣжкъ нъ бързъ; да ся възвынява
или унижява спорѣдъ важность-тъ на прѣдмѣты-ты.